

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 3T/93/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617011911
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Rusnák
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2018:7617011911.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Radoslav Rusnák na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. apríla 2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Š. W., A.. XX.XX.XXXX v Levoči, okres Levoča, trvale bytom X. A. Q.,
U.. K. XXXX/X, okres Spišská Nová Ves, bez pracovného pomeru,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 28.01.2017 asi o 08.30 hod. v X. A. Q. A. X. J.. po tom ako hliadka Mestskej polície v Spišskej Novej Vsi v zložení Bc. U. S. Y. P. S., ho ako vodiča motorového vozidla zastavila pre podozrenie zo spáchania dopravného priestupku odmietol preukázať svoju totožnosť, pokúšal sa z miesta činu odísť s tým, že si majú dávať pozor, že už v minulosti mal problémy s policajtní a potom čo Bc. U. S. mu v odchode zabránil tým, že sa postavil medzi dvere jeho vozidla so slovami „zabijem Ťa“, udrel Bc. U. S. oboma rukami do hrudníka, v dôsledku čoho vypadol na zem jeho mobilný telefón zn. Lenovo Vibe Z2, ktorý obžalovaný Š. W. zdvihol a odhodil ho na vzdialenosť asi 5 metrov, v dôsledku čoho došlo k jeho poškodeniu a spôsobeniu škody pre Bc. U. S. vo výške 214,- €, na čo na zamedzenie jeho ďalšieho hroziaceho fyzického útoku, títo príslušníci mestskej polície za použitia donucovacích prostriedkov mu v ňom zabránili, pričom sa im vyhrážal zabitím,

t e d a

- použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa,
- inému sa vyhrážal usmrtením v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa,

č í m s p á c h a l

- prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona,
- prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a za to

s a o d s u d z u j e

Podľa § 323 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu mu podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona ukladá obžalovanému ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku je obžalovaný povinný zaplatiť poškodenému Bc. U. S., A.. XX. X. XXXX v Levoči, okres Levoča, bytom X.Á. A. Q., J.. U.. M. Č.. XXXX/X, okres Spišská Nová Ves, škodu v sume 214,- € z titulu poškodenia mobilného telefónu.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podal na tunajší súd obžalobu na obvineného Š. W. pre prečiny útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 28.01.2017 asi o 08.30 hod. v X.X. A. Q. A. X. J.. po tom ako hliadka Mestskej polície v Spišskej Novej Vsi v zložení Bc. U. S. Y. P. S., ho ako vodiča motorového vozidla zastavila pre podozrenie zo spáchania dopravného priestupku odmietol preukázať svoju totožnosť, pokúšal sa z miesta činu odísť a po tom čo Bc. U. S. mu v odchode zabránil tým, že sa postavil medzi dvere jeho vozidla, udrel Bc. U. S. oboma rukami do hrudníka, v dôsledku čoho vypadol na zem jeho mobilný telefón zn. Lenovo Vibe Z2, ktorý obvinený Š. W. zdvihol a odhodil ho na vzdialenosť asi 5 metrov, v dôsledku čoho došlo k jeho poškodeniu a spôsobeniu škody pre Bc. U. S. vo výške 214,- € a vyhrážal sa mu zabitím, na čo na zamedzenie jeho ďalšieho hroziaceho fyzického útoku, títo príslušníci mestskej polície za použitia donucovacích prostriedkov mu v ňom zabránili, pričom sa im niekoľkokrát vyhrážal zabitím.

Obžalovaný Š. W. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, následne vypovedal s tým, že ku skutku sa čiastočne priznal.

Obžalovaný skutok popísal tak, že po tom, čo s autom porušil zákaz vjazdu a spáchal dopravný priestupok, zastavila ho hliadka mestskej polície, ktorá mu zablokovala auto, zastavili ho, pričom Bc. U. S. ho požiadal o preukázanie totožnosti, žiadal občiansky preukaz, ktorý nemal, predložil mu iba doklady od auta, povedal svoje vlastné meno. S policajtom sa dohadovali o výške pokuty, kde od neho pýtal 20,- €, on mal iba 10,- €. Keďže sa nedohodli na výške pokuty, chcel odísť preč s autom, pretože mal doma chorú matku, o ktorú sa stará. Policajt mu však bránil vojsť do auta, postavil sa pred dvere auta (obžalovaný sa vyjadril, že keďže na aute mu nezáležalo, chcel ich vtedy vylomiť), hoci predtým mu povedal, aby uhol, že sa ponáhľá domov. Vtedy mu zobral aj kľúče od auta, ktoré mu vytiahol z bundy, povedal, že keď nezaplatí pokutu, použije voči nemu donucovacie prostriedky. Preto mu „praskli“ nervy, chcel odísť bez zaplatenia, a keďže mu policajt bránil pokračovať v jazde, udrel ho do brucha, resp. hrudníka päťou. Predtým mu však povedal, že keď ho nepustí, tak ho buchne do hrudníka, pretože sa nebojí nikoho. Vtedy keď ho udrel, policajtovi vypadol mu telefón, nie je však pravdou, že by telefón zdvihol a odhodil, pretože hneď na to ho policajt spacifikoval, použil trik, ktorý používajú karatisti, že mu znemožnil pohyb a skoro mu zlámal ruky. Vtedy mu pomohol aj druhý policajt (P. S.), vykrúcali mu ruky, hoci kričal, aby mu povolili, opreli ho o strechu auta a silno škrtili, nemohol dýchať, blokovali mu pohyb nôh. Následne volali RZP, aby ho odviezli na Psychiatriu do Levoče, odkiaľ ho pustili po troch dňoch. Policajtom kládol veľký odpor, keďže nevedel, prečo ho zatýkali a odporom sa voči ním bránil. Policajtom sa však nevyhrážal zabitím a ani voči nim nepoužíval vulgarizmy, takisto policajti sa mu vyhrážali iba tým, že ho prinútiť, aby 20,- € zaplatil. Obžalovaný na svoju obranu predložil súdu fotografie zranení, ktoré urobil v dobe, kedy sa vrátil z psychiatrického oddelenia.

Súd odstraňoval rozpor vo výpovedi obžalovaného, keďže v prípravnom konaní, vo výpovedi zo dňa 9.8.2017 uviedol aj to, že po tom, čo sa mu nepodarilo utiecť, pretože mu vykrúcali ruky „ja som začal kričať od bolesti, pretože som nevydržal, som sa im začal vyhrážať, že ich zabijem, a že sú hlúpi“. Obžalovaný po vysvetlení rozporov uviedol, že táto jeho výpoveď je pravdivá.

Zo spáchania skutku bol obžalovaný usvedčený výpoveďou poškodených mestských policajtov Bc. U. S. Y. P.A. S..

Svedok Bc. U. S. uviedol, že v dobe, kedy hliadka vykonávala hliadkovú činnosť, spoločne s kolegom P. S. spozorovali na križovatke ulíc Š. A.Ž. Y. X. I. auto, ktoré vošlo do zákazu vjazdu na ulici P.. Následne toto vozidlo zastavili na ulici X. v blízkosti predajne Y. P.. Po vystúpení z auta, kedy vystúpil aj vodič zastaveného auta, ktorým bol obžalovaný, ho požiadal o preukázanie totožnosti s tým, že sa dopustil dopravného priestupku, zákazu vjazdu. Vodič mu dával doklady od vozidla, ohľadne preukazu totožnosti

povedal, že ho nemá a nič im nedá. Vodiča poučil, že totožnosť je povinný preukázať, pokiaľ nie, môžu byť voči nemu použité donucovacie prostriedky, môže byť predvedený za účelom zistenia totožnosti aj na príslušný útvar mestskej polície. Obžalovaný vtedy uviedol iné meno s tým, že ďalej už nič nepovie a že chce odísť, pričom smeroval k svojmu autu, kde si sadol na miesto vodiča, pokúsil sa auto naštartovať. Vtedy sa mu postavil do dverí auta, medzi vozidlo a otvorené dvere a vyzval ho, aby vozidlo neštartoval. Obžalovaný vstával z miesta vodiča, udrel ho rukami do oblasti hrude, takže sa posunul smerom dozadu asi o jeden a pol metra, obžalovaný vystúpil z auta, vyhrážal sa, že ho zabije a išiel smerom na neho. Snažil sa ho spacifickovať, aby nedošlo k ďalšiemu protiprávnemu konaniu, chytil ho za vetrovku v oblasti krku, z ktorej sa obžalovaný vyvliekol. Pri tom údere mu vypadol telefón na zem, a keď sa vlastne obžalovaný vyvliekol z vetrovky, chytil telefón a odhodil ho asi na tých cca 5 m zo stredu vozovky cez zeleň až na chodník v tej lokalite. Následne spolu s kolegom použili donucovacie prostriedky, a to hmaty a chvaty, následne privolali hliadku OO PZ a hliadku RZP, keďže jeho správanie sa im nepozdávalo, obžalovaný mal zmeny nálad, kričal na nich, vyhrážal sa im fyzickou likvidáciou, a to už aj jeho kolegovi. Na ošetrenie bol potom prevezený hliadkou štátnej polície, a to kvôli doprovodu lekára RZP. Svoju správnu totožnosť uviedol až v sanitke s tým, že by na všetko mohli zabudnúť, že im dá 20,- €. Jeho správanie počas skutku bolo zmätočné, agresívne, vulgárne. Následkom toho, že odhodil telefón, došlo k jeho poškodeniu, kedy telefón už sa stal v podstate nefunkčný. Počas celej doby jeho komunikácie s obžalovaným, jeho kolega kontroloval situáciu, bol asi 1 m od neho, hmaty a chvaty voči nemu použili v dobe po tom, čo obžalovaný odhodil telefón. Počas zákroku im hovoril, že si na neho majú dávať „bacha“, že už mal problémy s políciou. Situáciu bral vážne, keďže obžalovaný ho napadol úderom a potom znova sa pokúsil ho napadnúť, a to vtedy, keď vystupoval z auta slovami „zabijem ťa“ a išiel smerom na neho. Kľúče obžalovanému od vozidla nezobral, nevytiahol mu ich z bundy, obžalovaný sa pokúšal auto naštartovať, hoci ho upozorňoval, aby neštartoval a nesnažil sa odísť.

Svedok P. S. potvrdil, že obžalovaný na výzvu nepredložil kolegovi doklad totožnosti, následne hovoril, že sa ponáhľa, a že stade ide preč. Preto ho jeho kolega poučil, že buď totožnosť preukáže, alebo za tým účelom bude predvedený na mestskú políciu, a to aj za použitia donucovacích prostriedkov. Vodič však sadol do auta, chcel odísť, jeho kolega sa postavil k dverám, prikázal mu, aby auto neštartoval a neodchádzal z miesta. Vtedy obžalovaný oboma rukami zaútočil na kolegu, ktorého odhodilo, vypadol mu mobilný telefón. Tento telefón obžalovaný chytil a odhodil preč. Následne použili voči vodičovi donucovacie prostriedky, a to hmaty a chvaty a pritlačili ho o auto, aby zamedzili jeho pohyb. Na miesto potom zavolali hliadku OO PZ a RZP, keďže obžalovaný sa javil, že je buď pod vplyvom omamných látok alebo psychiatrický pacient. Ďalšia realizácia už bola na hliadke OO PZ. Svedok potvrdil aj to, že obžalovaný sa im vyhrážal zabitím, a to predtým, ako chytil telefón a odhodil ho. Udalosť sa odohrala rýchlo. Svedok označil slová obžalovaného ako „historický rev“ na nich oboch, pokiaľ išlo o jeho prejav. V dobe incidentu stál asi 2 m pri vozidle obžalovaného, mal dobrú viditeľnosť.

Okolnosti skutku popísali obaja príslušníci mestskej polície aj v úradných záznamoch o priebehu služby, z ktorých súd zistil aj to, že obžalovaný sa im predstavil, že sa volá F. P., A.. XX.XX.XXXX, W. X. A. Q., J.. T. Č.. XX. Zo záznamov o použití donucovacieho prostriedku súd zistil, že tieto podľa vyhodnotenia náčelníka Mestskej polície Spišská Nová Ves boli použité oprávnene.

Súd hodnotiac dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku zistil, že výpovede oboch svedkov - policajtov boli presvedčivé a objektívne, na rozdiel od výpovede obžalovaného. Obaja svedkovia obžalovaného usvedčili, že po tom, čo odmietol preukázať svoju totožnosť, udrel policajta Bc. U. S., následne sa mu vyhrážal zabitím. Svedok Bc. S. popísal aj následnú situáciu, kedy obžalovaný sa ho snažil opätovne napadnúť a odhodil mu telefón, ktorý mu spadol na zem, čo potvrdil aj svedok P. S.O.. Tým vyvrátili aj obranu obžalovaného, ktorá spočívala najmä v tom, že telefón neodhodil a vlastne ani nechtyl do rúk, taktiež poprel, že by sa v dobe po údere vyhrážal zabitím. V zhode s výpoveďou oboch svedkov však priznal, že sa im vyhrážal zabitím počas ich následného zákroku, kedy použili donucovacie prostriedky. Z okolnosti prípadu bolo pritom zrejmé a jednoznačne preukázané aj výpoveďou obžalovaného, že práve on nespolupracoval s políciou, práve naopak zákroku sa priecil, kládol odpor a snažil sa zmariť činnosť policajtov na mieste pri zisťovaní totožnosti s tým, že svojvoľne chcel odísť z miesta a dosiahnuť, aby voči jeho osobe policajti ďalej nezakročovali.

Pokiaľ obžalovaný v konaní poukázal na neadekvátnosť policajného zásahu, resp. použitia donucovacích prostriedkov, k čomu predložil aj fotografie, ktoré majú dokumentovať jeho zranenia, aké utrpel pri zákroku, ale aj počas prevozu na psychiatriu, súd udáva, že samotný zákrok polície

nebol predmetom žalovaného skutku. Napriek tomu je potrebné dodať, že uvedený zákrok bol logickým vyústením konania zo strany obžalovaného. Tento najprv odmietol preukázať svoju totožnosť, snažil sa odísť, následne napadol mestského policajta počas výkonu jeho činnosti, vyhrážal sa mu zabitím, odhodil jeho telefón a opätovne sa ho snažil napadnúť. Napriek tomu sa počas súdneho konania zameral prevažne na poukázanie neoprávnenosti zásahu policajtov voči jeho osobe a nezaulal žiaden kritický postoj k svojmu neoprávnenému konaniu. Súd v konaní vyhodnotil obranu obžalovaného ako účelovú a nepresvedčivú, ktorá bola v konaní vyššie uvedenými dôkazmi jednoznačne vyvrátená.

Obžalovaný pritom spôsobil podľa odborného vyjadrenia znalca JHS, s.r.o. Martin, škodu na mobilnom telefóne zn. Lenovo Vibe Z2 v sume 214,- €, keďže oprava zariadenia vzhľadom na mechanizmus a rozsah poškodenia by bola nerentabilná (fotografie telefónu č. I. 39-43).

Pre úplnosť je potrebné dodať, že trestné oznámenie v predmetnej trestnej veci podal oznamovateľ Bc. U. S. na OO PZ v Spišskej Novej Vsi dňa 28.1.2017.

Zo znaleckého posudku znalkyne v odbore Zdravotníctvo a farmácia, Odvetvie psychiatria MUDr. Andrey Remeckej, ako aj z jej výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný nie je duševne chorý, má emočne nestabilný poruchu osobnosti impulzívneho typu, ktorá sa prejavuje nízkou frustračnou toleranciou, tendenciou jednať nepredvídateľne, bez uvažovania dôsledkov, tendenciou ku konfliktom, výbuchom zlosti, násiliu, nestálosťou a vrtošivosťou náladou. Obžalovaný však v dobe skutku bol príčetný, schopnosť ovládať svoje konanie bola znížená nepodstatnou mierou iba pod vplyvom tejto poruchy. Znalecký posudok súd považoval za správny aj vzhľadom k tomu, že vonkajšie prejavy jeho osobnosti v podstate korešpondovali s prejavmi a správaním sa obžalovaného počas skutku, čo popísali obaja svedkovia. Zo znaleckého posudku bolo teda preukázané, že obžalovaný konal ako trestne zodpovedná osoba.

Keďže vina obžalovaného bola jednoznačne a nepochybné preukázaná, súd ho uznal za vinného zo spáchania skutku popísaného vo výroku tohto rozsudku.

Oproti obžalobe však iba upravil v chronologickom zmysle popis konania obžalovaného skutku s tým, že priamo citoval slová - vyhrážky zo strany obžalovaného, čo však nemalo vplyv na totožnosť skutku.

Po subjektívnej a objektívnej stránke obžalovaný naplnil skutkovú podstatu prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, pretože použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa. Tento prečin sa dopustil tým, že uderil mestského policajta počas výkonu jeho služby, pričom mestský policajt požíva ochranu verejného činiteľa v zmysle § 128 ods. 1 Tr. poriadku.

Ďalej obžalovaný naplnil aj skutkovú podstatu prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, pretože sa inému vyhrážal usmrtením v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa. Prečin sa dopustil tým, že sa mestským policajtom vyhrážal zabitím počas ich zákroku v súvislosti s objasňovaním dopravného priestupku. Z okolností prípadu bolo zrejmé, že jeho vyhrážky boli mienené vážne a z ich prejavu predstavovali reálnosť hrozby ich uskutočnenia.

Po subjektívnej stránke obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, keďže chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu verejných činiteľov pri výkone ich činnosti alebo pre výkon ich činnosti pred akýmkoľvek negatívnymi zásahmi.

Obžalovaný Š. W. je bez pracovného pomeru, žije z príspevkov štátu, podľa svojho udania sa stará o matku, je slobodný, z výpisu z evidencie priestupkov vyplynulo, že doposiaľ iba priestupky na úseku dopravy. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že doposiaľ bol 2 krát odsúdený pre rôznu trestnú činnosť, naposledy rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 120/2016 zo dňa 28.3.2017 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, ktorým mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov so skúšobnou dobou 12 mesiacov, t. j. do 29.3.2018. Uvedená skúšobná doba teda v deň rozhodnutia súdu v tejto trestnej veci už uplynula.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z ustanovení § 31 a § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä

na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (u predchádzajúcich odsúdení sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, u posledného odsúdenia súd vyriešil prejudiciálnu otázku, že v skúšobnej dobe sa osvedčil), priťažujúcou okolnosťou podľa § 37 písm. h) Tr. zákona je, že spáchal viac trestných činov. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona je preto rovnaký a vzhľadom na to, z tohto zákonného dôvodu nedošlo k zvyšovaniu alebo znižovaniu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obžalovanému pritom súd uložil úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov podľa § 323 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody na 1-5 rokov. Obžalovanému súd uložil trest odňatia slobody, keďže účel trestu u neho vzhľadom aj na povahu spáchaného činu bude splnený iba uložením tohto druhu trestu, aby obžalovaný do budúcnosti sa vyvaroval páchaniu akejkoľvek protiprávnej činnosti.

Súd pri výmere trestu pre obžalovaného použil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona, keďže zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie vyplynulo, že obžalovaný spáchal trestný čin v stave zmenšenej pričítanosti, ktorý si neprivodil požitím návykovej látky, pričom súd mal za to, že vzhľadom na zdravotný stav obžalovaného, je možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania.

Preto mu uložil trest odňatia slobody, ktorý považoval za primeraný v trvaní 11 mesiacov, ktorého výkon mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v dolnej polovici trestnej sadzby. Súd považoval návrh znalkyne na uloženie ambulantného ochranného psychiatrického liečenia za dôvodný, a preto mu súčasne uvedené liečenie uložil podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona, resp. za podmienok v ňom uvedených.

Obžalovaného zároveň zaviazal podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaplatiť poškodenému Bc. U. S. riadne a včas uplatnenú škodu za poškodenie mobilného telefónu na podklade odborného vyjadrenia ku škode, o výške a nároku poškodeného ktorej nemal pochybnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

Poškodený môže podať odvolanie iba do výroku o škode.